

ligheden komme til at svare Mindre i Told af deres Varer end de, der ikke have Frilagre, idet de kunne ompakke Varerne der og give dem en saadan Form, at Tolden bliver den mindst mulige. Disse Ulemper kan undgaaes ved, at Frilagrene udvides, saa at Alle, der behøve og ønske det, kunne faae Plads. Men dernæst ere Frilagrene, som de nu ere, saa uhenfigtsmæssigt indrettede, at de ikke fuldt kunne opfylde deres Bestemmelse, de ere blotte Lagerrum, medens de burde være, hvad der ogsaa nu tilsigtes, egentlige Forretnings- og Kontorlokaler, ja tilbels Bütiker, hvor der er Lys og Varme, hvor man kan ompakke Varerne, tilbels underkaste dem en vis Bearbejdelse, hvor Varerne kunne vises de fremmede Kunder, som komme ind paa Lagrene, og hvor Forretninger kunne affluttes. En saadan Udvidelse og Forbedring af Frilagrene er det, der foreslaas, og det maa sikkert indrømmes at være en i enhver Henseende hensigtsmæssig Foranstaltning, thi det er, som alt sagt, en Villighed overfor de Handlende, der hidtil ikke have kunnet faae Frilagre, og som derved ere blevene mindre gunstigt stillede i Sammenligning med deres Konkurrenter. Og det maa tillige antages at ville blive en fordelagtig Forretning for Statskassen. Hidtil ere de Frilagere, som ere blevene oprettede, hurtig blevene okkuperede, hurtig blevene udelede, og det tør vel haabes, at det Samme vil blive Tilfældet med de nye, navnlig hvis de blive saa hensigtsmæssig indrettede, som Tanken er. Saaledes er der næppe Tvivl om, at Staten med Liden vil kunne faae en passende Rente af den Kapital, den anbringer deri, og det tør haabes, at det ved Hjælp af disse Foranstaltninger vil blive Handelsstanden muligt at konservere det Handelsomraade, som den hidtil har vundet, og vel endogfaa gaa videre. Men ved Siden af denne Foranstaltning, denne Udvidelse og Forbedring af Frilageret — og det er jo alene dette, som dette Forslag gaar ud paa — bliver der i Forslagets Motiver tillige ført Tanken frem om at oprette en Frihavn ved Kjøbenhavn, ikke at gjøre Kjøbenhavn til en Frihavn, som man ofte har hørt tale om, hvilket vel næppe heller vilde være hensigtsmæssigt for Landet i dets Helhed, da der derved vilde komme en uheldig Søndring mellem Kjøbenhavns og det øvrige Lands Interesser, og sikkert heller ikke for Kjøbenhavn selv. Man tænker altsaa ikke paa at gjøre Kjøbenhavn til en Frihavn, som Hamborg har været og endnu er, man tænker kun paa at udsondre et lille Terræn som et Stykke Udland, drage Toldlinien tilbage, drage en Grænse et Sted, hvor der er dybt Vand, saa at der vil komme et lille Stykke Land, der betragtes som Udland, og som ligger ved dybt Vand, hvor Skibe kunne lægge til, lade og løsse uden Kontrol med de færrest mulige Omkostninger, hvor man kan bevæge sig frit, uden Gene af Told eller lignende Afgifter, hvor man altsaa kunde operere fuldstændig

paa lige Fod med egentlige Frihavne. Paa en saadan Plads kunde der ikke alene tænkes at etableres en større Handelsvirksomhed, men ogsaa en vis Fabrikvirksomhed, vel ikke egentlige store Fabrikker, men dog en vis Forarbejdelse af Varerne, ialtfald bør Pladsen være saa stor, at der kunde tænkes Fabrikker der, der blive fri for alle de Gener, som Tolden nu medfører. Saa danne Fabrikker maatte da af deres Fabrikata svare den samme Told som andre Varer, naar de føres til Indlandet, men forsaavidt Varerne eksporteres til Udlandet, ville de blive fri for al Told og al Ulempe med denne. Det, der kræves af Staten med Hensyn til en saadan Frihavn, er egentlig kun Plads, kun det, at der skal tilveiebringes en saadan Plads, hensigtsmæssigt beliggende ved dybt Vand og med Sporvejsforbindelse eller anden Forbindelse med det øvrige Land. Udenom denne Plads maa der, enten ved en Mur eller paa anden Maade, staffles Toldbevogtning, saa at man ikke kan føre Varer fra denne Plads ind i Landet uden at svare Told deraf. Hvorledes Pladsen iøvrigt skal benyttes, maa nærmest overlades til de Private, skjøndt det ogsaa kan tænkes, at Staten kunde anse det for en fordelagtig Entreprise at benytte et saadant Territorium til Frilager eller paa anden Maade. Det maa antages, at en saadan Foranstaltning som en Frihavn vil kunne blive en ialtfald ikke ufordelagtig Entreprise for Staten. Det kan ialtfald ikke antages, at Staten vil lide noget større Tab ved at tilveiebringe en saadan Frihavnsplads, thi Grundene ere der jo, og disse Grunde maa kunne sælges eller bortlejes som enhver anden Plads, altsaa ogsaa kunne indbringe Staten Bederlag for, hvad de have kostet. De maa endogfaa kunne indbringe Mere end sædvanlige Pladser, eftersom de jo have det Privilegium fremfor hele det øvrige Land, at her svares der ikke Told. Dette Privilegium er Noget, som nødvendigvis maa give disse Pladser en højere Værdi, end de havde iforveien, og derigjennem vil Staten da være sikret mod at lide Tab ved Foranstaltningen. Jeg tror altsaa ikke, der kan være finansielle Betæneligheder ved den omhandlede Foranstaltning, selv om det maatte være store Midler, der gik med dertil, og paa den anden Side er der en Udfigt til, en Mulighed for ved Hjælp af en saadan Frihavn at opnaa, at Kjøbenhavn kunde komme til at gribe ind paa Handelsomraader, som den hidtil kun i ringe Grad har været istand til at komme ind paa, nemlig i højere Grad end hidtil kunde drage Mellemhandel og Transithandel til sig, saa at der ialtfald for visse Artikers Bedkommende blev en Centralplads for Forretningerne mellem Nordspen og Østerspen. Hvis man opnaaede at se en saadan større Del af den store Verdenshandel ledet ind til Kjøbenhavn, vilde dette ganske vist i første Linie komme den Kjøbenhavnste Forretnings-